

РЕШЕНИЕ

№ 5596

гр. София, 20.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 04.03.2013 г. в следния състав:
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **10866** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) вр. чл. 268,ал.1 и чл.144,ал.2 ДОПК.

Делото е образувано по жалба с дата 24.10.2012г. от М. Х. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез упълномощен адвокат Е.- А. от САК, против Решение № ПИ 214/ 04. 09.2012г. на директор на ТД на НАП – С., с което оставена без уважение жалбата на г-н Д. по административен ред против разпореждане за присъединяване с изх.№ 4558-000019/14.09.2012г. на публичен изпълнител при същата дирекция по изпълнително дело № 4558/2012г.

В съдебно заседание чрез процесуален представител жалбата се поддържа на заявените в същата основания. Иска се от съда да постанови отмяна на оспореното решение и разпореждането на публичния изпълнител по съображение, че за присъединените вземания е изтекла погасителна давност, като се прилага чл. 82 , ал.1, буква „а” от ЗАНН, която норма била специална, противно на твърдението в обжалваното решение за приложимост на срока по чл. 171, ал.1 ДОПК. Позова а се на съдебна практика на административен съд С., Велико Т., и Г., както и на решение № 108 / 31.07.2009г. на ВАС, което само е цитирано. Посочените съдебни решения застъпват тезата, че се прилага по-краткият давностен срок по специалния закон, през който държавата след като е образувала изпълнителното производство следва да

събере и вземането.

Ответникът - директор на ТД на НАП С., чрез процесуален представител оспорва жалбата и иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ на основанията, посочени в мотивите на оспореното решение.

По делото са събрани доказателствата по административната преписка, не са правени искания за събиране на други доказателства.

Съдът като обсъди доказателствата по делото и служебно провери оспорения акт на всички основания по чл.160,ал.2 ДОПК – относно издаването му от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните правила и материалноправните разпоредби, намира за установено следното:

Жалбата по делото е с дата 24.10.2012г., а решението е връчено на 17.10.2012г., с оглед на което жалбата до съда е в срока по чл.268,ал.1 ДОПК, от лице с право и интерес от оспорването, като и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, на основание същата разпоредба, което обуславя извод за допустимост на жалбата и задължение на съда да разгледа същата по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С решението е оставена без уважение жалбата на г-н Д. по административен ред против разпореждане за присъединяване с изх.№ 4558-000019/14.09.2012г. на публичен изпълнител при същата дирекция по изпълнително дело № 4558/2012г. Прието, че жалбата е подадена срещу акт, който подлежи на оспорване, но неоснователна.

Административният орган е застъпил тезата, че съгласно чл. 79,ал.1 ЗАНН вр. чл. 163, ал.1 ДОПК наказателните постановления и решения на съда, с които са наложени глоби или са присъдени парични обезщетения в полза на държавата, се изпълняват по реда за събиране на държавните вземания, уреден в ДОПК. Изрично в мотивите на решението са обсъдени присъединените наказателни постановления с разпореждането и изпълнителни листове, описани подробно и в жалбата до съда без фишове на полицейски органи от 27.10.2009г. и 12.06.2007г. и твърдението на жалбоподателя, че по отношение на останалите изпълнителни основания, е изтекла погасителната давност. По всяко от изпълнителните основания, предмет на оспорването е взето становище за началото на срока и изтичането му съобразно правилото на чл.171, ал.1 ДОПК. От направените изводи по всяко от изпълнителните основания следва, че сроковете изтичат към 31.12.2012г. – за изпълнителен лист от 19.11.2007г., а по всички останали – към 31.12.2013г., т.е. всички срокове изтичат след датата на разпореждането за присъединяване на публичния изпълнител на нови публични вземания и е прието спазването на чл.217 ДОПК.

Така постановеното решение е издадено от териториално и материално компетентен по чл.266,ал.1 ДОПК административен орган, не страда от пороци на формата, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Постановено с решението е и материално законосъобразно.

Съгласно чл. 82,ал1, б."а" от ЗАНН, административното наказание "глоба", каквито са присъединените с разпореждането вземания, в това число и по изпълнителния лист,

не се изпълнява, когато са изтекли 2 години, изрично ал. 2 на същата разпоредба определя началото на давността - от влизане в сила на акта, с който съответното наказание е наложено. Предвидено е и прекъсване на погасителната давност - чл. 82, ал. 3 от същия закон - с предприемане на всяко действие на надлежен орган за изпълнение на наказанието.

Съгласно чл. 82, ал.4 ЗАНН, разпоредбата на предходната алинея не се прилага по отношение на глобата, когато за събирането ѝ в срока по ал. 1 е образувано изпълнително производство. Безспорно образуването на изпълнителното дело представлява прекъсване на давността по смисъла на тази разпоредба, като след завършване на действието започва да тече нова давност. В случая не е приложим чл. 82, ал.3 ЗАНН, тъй като изрично в ал. 4 е уточнено, че ал. 3 не се прилага в случаите, когато наложеното административно наказание е "глоба", какъвто е настоящия случай по всички вземания, спорни по делото. Абсолютната давност по чл. 82, ал.3 ЗАНН е неотнормируема в казуса по делото, тъй като прилагането на тази разпоредба е изключено при действието на чл. 82, ал.4 ЗАНН с образуването на изпълнително производство. В този смисъл е и съдебната практика на ВАС, I отделение - решения по адм. д. № 11134/2005 г. и № 6794/2006 г. и по адм.д. . № 16452/2011 г. и др.

Изложеното обосновава неправилност на изводите в жалбата, че наложените наказания глоба по присъединените вземания не следва да бъдат изпълнявани, тъй като задължението е погасено по давност без да съобрази ал. 4 на същата разпоредба.

На основание чл. 79, ал.1 ЗАНН вр. чл.163,ал1 ДОПК, след образуване на изпълнителното производство за събиране на процесните глоби – се прилагат разпоредбите на чл.171 ДОПК за давностните срокове. Разпоредбите на чл. 82, ал.1 и ал.2 ЗАНН се прилагат за сроковете, в които следва да бъдат предприети действия по образуване на изпълнително производство, но не и като срокове за събиране на глобите. По последния въпрос няма спор по делото.

Предвид изложеното, жалбата е неоснователна, правилна е преценката в оспореното решение, че тъй като с оспореното разпореждане се прекратява изпълнителното производство въз основа на влязлото в сила разпореждане за разпределение на суми, подлежащи на събиране по делото, и на основание чл. 225,ал.1,т.6 ДОПК правилно е постановено прекратяването на производството по принудително изпълнение. Правилно жалбата е оставена без уважение, не се констатира незаконосъобразност на оспореното решение на основанията по чл.160,ал.2 ДОПК и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ.

Водим от изложеното и на основание чл.268,ал.2 ДОПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата М. Х. Д. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез упълномощен адвокат Е.- А. от САК, против Решение № ПИ 214/ 04. 09.2012г. на директор на ТД на НАП – С..

РЕШЕНИЕТО не подлежи на оспорване, преписи от същото да се изпратят на страните.

Административен съдия: